

Interview

“Ik wilde wel weer drummen, hij trommelde een band op”

HUIZEN Wim Weitgraven (1946) woont al 25 jaar op een schip in de gemeentehaven van Huizen. Vanwege beginnende dementie komt hier sinds vier jaar tweemaal daags zorg aan ‘huis’, maar de leegte in het bestaan van de weduwnaar bleef. Tot drie jaar geleden maatje Ruud Verspiek (1947) aan boord stapte: ‘Ik heb me nog nooit zo jong gevoeld.’

Dat Wim zich zoveel beter en opgewekter voelt, heeft veel te maken met Ruud, hun contact en wat ze samen ondernemen. In de knusse stuurhut vertellen de heren er graag meer over, maar eerst geeft de eigenaar trots een rondleiding. Ruud komt al drie jaar op een vaste ochtend in de week ‘gezellig kletsen en koffiedrinken’. Dat is begonnen door een samenwerking tussen de Vrijwilligerscentrale en Vivium om vrijwilligers te koppelen aan mensen met beginnende dementie.

“Omdat deze groep extra aandacht en begeleiding kan gebruiken”, legt eerstverantwoordelijk verzorgende Feija uit, “die we als zorgmedewerkers niet kunnen invullen. Via dit maatjesproject kunnen we daar wel actief aan bijdragen.” Ze werkt in het Vivium-wijkteam in Huizen, dat gespecialiseerd is in dementie en somatisch zorg aan huis. “Het gaat erom de mens achter de ziekte te zien. Als een cliënt meer gezien wordt en zich meer openstelt, helpt dat om passende zorg te verlenen.” Een maatje kan daarbij helpen en ontwikkelingen signaleren. “En we houden contact; zij horen een beetje bij ons team. We bieden ondersteuning, zoals bijeenkomsten om thema’s te bespreken en klinische lessen over dementie. Samen staan we om de cliënt heen.”

■ Wim Weitgraven (r) op drums met zijn maatje Ruud Verspiek (l) tijdens een repetitie.

Toen Wims vrouw overleed, werd zijn wereld klein. En zodra je dan ook nog iets krijgt”, wijst hij naar z’n hoofd, “houden mensen afstand.” Dat steekt. Wim kwam in een dip. Ruud herinnert zich nog goed hoe gesloten, somber en kort van stof Wim was. “Langzaam ontdekten we steeds meer gemeenschappelijks: we zijn in dezelfde tijd opgegroeid; ook qua bands en muziek. Wim vertelde dat hij vroeger in een band drumde. ‘Zou je dat nog kunnen?’ probeerde ik enthousiasme te kweken. Toen begon hij meteen ritmisch op deze tafel te trommelen”, wat de drummer ter plekke demonstreert. Ze schieten in de lach.

Ruud deed een oproep via diezelfde Vrijwilligerscentrale om muzikanten op te trommelen en regelde een drumstel. En zo begonnen ze een band in toenmalig wijkcentrum De Draaikom. Inmiddels biedt Meentamorfose de muziekgroep onderdak en komen bezoekers van het Ontmoetingscentrum Aan de Dam (voorheen Geheugenhuis) luisteren. Eerst fietsten ze samen naar het wijkcentrum. Nu gaan ze ieder rechtstreeks, omdat het in Wims

ritme en routine zit. En als hij eens een afslag mist, is het soms even lastig, maar ze zijn beiden trots op wat allemaal wél lukt.

“Grandioos”, vindt Ruud het. “Als ik zie wat muziek doet! Het is hartstikke leuk om alles zo te verbinden. Het brengt mij enorme voldoening. En alleen door

9 Het gaat erom de mens achter de ziekte te zien

te kletsen is dit alles begonnen”, blikt hij in alle bescheidenheid bijna verwonderd terug. “Echt bijzonder hoor, dat Ruud dit allemaal doet”, zegt Wim. “We drinken koffie, kletsen, zingen in een koor, hebben nu ook een band en iedereen geniet. Ik voel me nu echt prima”, steekt hij twee duimen omhoog. Ook Feija merkt het effect van het maatjescontact bij Wim. “Alleen al zoveel meer plezier en ontspanning is winst. Daarnaast brengt de structuur en het sociale aspect stabiliteit in plaats van dat steeds meer zorg aan huis nodig is.”

Ze zouden alle drie willen dat meer mensen meer naar elkaar om kijken, ook in geval van dementie, en invulling geven aan ‘heb uw naasten lief’. “Dit geeft zo’n zwiep aan zijn hele zijn”, deelt Ruud zijn ervaring door dat als maatje te doen. “En zo moeilijk is het niet. Durf gewoon wat te doen”, moedigt hij aan

op eigen wijze iets voor een ander te betekenen. “Elkaar in het levensritme houden is het beste medicijn”, besluit Wim met een wijsheid, “en biedt iedereen een waardevol bestaan.”

Vivium zoekt collega’s!

Wil jij net als Feija werken en leren in een wijkteam met extra zorg thuis? Met aandacht voor de persoonlijke voorkeuren van cliënten? Waar we je op the job begeleiden met nadruk op het trainen van en reflecteren op vaardigheden? Wij bieden je graag een opleiding of baan in

#teamvivium! Kijk op werkenbijvivium.nl of op academy.vivium.nl. Of kijk op vivium.nl/vrijwilligerswerk voor de mogelijkheden om niet betaald maar zeer gewaardeerd iets voor ouderen te betekenen.

Heeft u Zorg aan huis nodig? Of wilt u Zorgeloos wonen?

Dan kunt u bij Vivium terecht. We bieden verpleging, verzorging en begeleiding aan mensen thuis; jong en oud. Of u nu zelfstandig woont en extra zorg thuis nodig heeft of bij Vivium een appartement huurt in Bussum, Weesp of Laren. Een deskundig team van Vivium staat voor u klaar. Ook voor medische en specialistische zorg aan huis. Ons team werkt nauw samen met uw eigen huisarts, apotheek, specialist of andere hulpverleners. En met vrijwilligers: wilt u -net als Ruud- ook een maatje zijn voor iemand met dementie, die nog zelfstandig thuis woont?

Meer informatie? Bel 035 6 924 924 of kijk op www.vivium.nl

